SPF Frösön gör ett nedslag i Snilleriket tisdagen den 3 aug 2021

Den 2 augusti gjorde ett förväntansfullt gäng från Frösöns SPF en bilutflykt till Hovermo och Persåsen.

Att besöka dessa platser väcker livsandar, tror vi, hos alla människor. Att se den skaparkraft som finns inbyggd hos oss förverkligad på ett sätt som man möter där på andra sidan Storsjön är förlösande.

På plats i Hovermo, i närheten av minnesstenen efter Georg Adlersparre, informerades vi om hans insatser under vad som skulle kunna kallas den revolution som 1809 ledde till den nya regeringsformen där kungen fråntogs makten och Gustav den IV avsattes.

Detta är en av orsakerna till att vi firar vår nationaldag den 6 juni.

Där informerades vi också om hans bröder Carl och Axel som också påverkat vår historia

.

Därefter Hovermo gårdsmuseum, ett museum som det borde vara skolplikt att besöka, där Yngve Eriksson på ett förtjänstfullt sätt beskrev sina förfäders slit och tillsammans med tjänstefolk byggde Kvarn, sågverk och kraftstation med kan man säga bara händer, brillianta hjärnor och antagligen långa arbetsdagar. Anläggningar som innehåller lösningar av arbetsbesparande analoga betalningssystem, släckning av lyse, lossgöring av säckar från hissen, flyttning av säd till rätt kvarnsten o.s.v. Yngves berättarkonst fängslade oss alla.

wikners i Persåsen

Besöket på museet fick avkortas för att hinna till Persåsen för lunch och nya berättelser av ytterligare en ordens mästare, Leif Wikner.

Efter en förnämlig lunch samlades vi för filmvisning om Gisselfors Kaggfabrik och historien bakom den, en historia som var ett av skälen till denna resa.

Återigen fick vi en historia om människors skaparkraft och slit, även historien om hustrurnas slit att förse manfolk med mat flera gånger per dag, inte bara gårdens egna utan även de anställda. Även här byggde man sina egna maskiner efter egna tankar och med det material man hade, mycket i trä och det fungerade. Man gjorde upp till 800 kaggar på en dag och distribuerade över hela Sverige beroende på var behoven fanns just då.

Leif, som den skollärare han en gång var, visade och berättade inlevelsefullt om en vägg som finns i restaurangen och är klädd med stockar från en gammal skogsbrand som härjade för länge sedan och där tallarna lämnats kvar. Han beskrev hur en brand agerar i en sluttning, träden brinner på den sida som är inemot sluttningen men klarar utsidan. Där har de fått växa vidare och svallat över mot kärnan och skapat ett starkt material lämpat för dåtidens slitvaror som exempelvis skaklar.

Vad är konst, en fråga man kan ställa sig när man ser kloten Leif producerar. Att kunna se möjligheter i en vril, en vriden stubbe eller annan missformning i trä, att skapa något ur ämnet, veta när man ska stanna, det är för Leif på samma sätt som för en konstnär att veta att nu är verket klart, så här vill jag att det skall bli. Här ser man återigen en man som brinner för vad han gör och där skaparkraften bara tycks fortsätta.

Leif skulle kunna fortsätta att berätta i timmar och behålla vår uppmärksamhet men en dag måste ha ett slut. En tacksam och upplivad grupp pensionärer återvände till Frösön och säkert med tankar på att komma tillbaka.

Lars Gabrielsson
Fotografer: Kristina Andersson och Majvor Enström